

hükümetin yeni düzenlemesine göre

İçişleri Bakanı "Mustafa Çetin'in oturma izni uzatılmayacak" dedi

Ziya ARTIKSOY

STUTTGART (Akagentur)-Eyalet İçişleri Bakanı Dr.Roman Herzog, sosyal yardım aldığı gerekçeyle sınır dışı edilmesi kararlaştırılan 21 yıllık Türk işçisi Mustafa Çetin'in "Oturma izninin uzatılmayacağını" söyledi.

yabancıların F. Almanya'da

oturmaları tehlikede!

● işsiz kalan sınır dışı edilebilecek

VARDİYA 5. sayısında "sağcı Kohl hükümeti bugün resmen açıklamamakla birlikte yabancıların oturma koşullarında değişiklikler yapacak. Oturma hakkınızı bir an önce alın!" diyerek yurttaşlarımızı gelen tehlikeye karşı uyarmıştı. İç işleri bakanlığı bünyesinde ilgili hazırlığı yapmak için oluşturulan komisyonun gaspetmek istediği haklarımız ve yorumumuzu yayınlıyoruz.

Sağcı Kohl hükümeti Federal Almanya'da yaşayan yabancıların ülkede oturma koşullarını yeniden belirliyor. İçişleri Bakanlığı bünyesinde oluşturulan bir komisyon konuyla ilgili hazırladığı 700 sayfalık raporu 1 Mart'da başbakan H. Kohl'a sunacak.

Öngörülen yeni değişiklik 4 ana maddeden oluşuyor:

1. F. Almanya'ya giriş zorlaştırılacak.

2. Ailelerin birleştirilmeleri yeni hükümlere bağlanacak.
3. F. Almanya'ya "uyum" sağlayanlara yeni haklar tanınacak.
4. Sosyal yardım alanların oturma izinleri uzatılmayacak.

Komisyon başkanı Dr.Bau mann'ın açıklamasına göre yeni değişikliğin amacı "Almanlarla ülkeye uyum sağlayacak yabancıların huzur içinde yaşamalarını sağlamak" mış.

Parlamentonun 6 Mart'da yapılacak seçimler dolayısıyla feshedildiği şu sıralarda gerici Kohl hükümeti sözü geçen değişikliği seçimlerden önce yasalaştırmaya çalışıyor. Ve bir oldu bittiye getirerek parlamentodan geçirmeye uğraşıyor.

Ne getiriyor yeni düzenleme biz yabancı işçilere?

Hükümetin sözcüsü Bau mann her ne kadar "ana hedef ülkeye uyum sağlamış yabancılarla Almanların huzur içinde yaşamalarını sağlamaktır" diyorsa da, gerçek böyle değildir. Kohl hükümeti daha hükümet programında açıkladığı (devamı sayfa 10'da)

DİSK 16 yaşında

Duisburg Türkiye İşçi Derneği'nde 13 Şubat'da üyelerin ve konukların katılımıyla gerçekleştirilen Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)'in 16. kuruluş yılı kutlaması yapıldı. Dernek başkanın yaptığı açılış konuşmasından sonra, Türkiye'de bugünkü sendikal savaşım üzerine bir konuşma yapıldı.

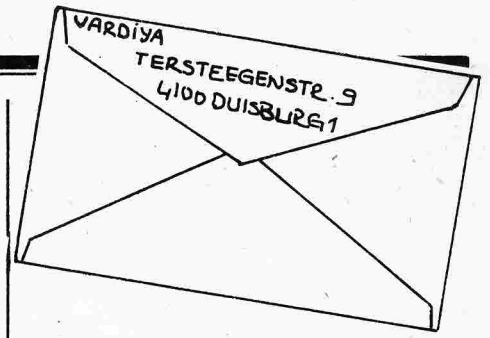
Konuşma sendikal savaşımın geçmişini kısaca özetledikten sonra DİSK'in kuruluş tarihi olan 1967 yılında gelişen olayları aktardı. DİSK'in kurulmasında etkin olayları ele aldı. Konuşmada özetle şöyle dendi: "1966'da Paşabahçe şişe ve cam fabrikası işçileri greve çıktılar. Türk-iş'e bağlı sendikalar grevi destekleyeceklerini açıkladılar. Türk-iş yönetimi grevi destekleyen Maden-iş, Lastik-iş ve Basın-iş sendikalarını geçici olarak Türk-iş'den çıkarma kararı aldı. Türk-iş'in bu sınıf uzlaşmacı ve partiler üstü politikasına karşı olan sendikalar, sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı ile 13 Şubat 1967'de Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)'nu kurdular". Daha sonra DİSK'in sendikal savaşımında geçirdiği evrelerin ele alındığı konuşmada 15-16 Haziran şanlı işçi direnişi için şöyle dendi: "İşçiler sendikal ve demokratik hakların ellerinden alınmasına sessiz kalmadılar, yürüdüler. Yanlarına sendikalı-sendikasız onbinlerce işçiye aydını ve genci alarak

yürüdüler İstanbul'a doğru. 15 Haziran 1970 bir tarih sayfası yazıyor işçiler. Sınıf savaşımına kocaman bir köşe taşı koyuyorlar."

Daha sonra yasak zincirlerinin kırılışını, 1 Mayısları yüzbinlerce işçinin, emekçinin kutladığını anlatarak, 12 Eylül'de gerici askersel diktatörlüğün erke geldiğini ve ilk iş olarak DİSK'i kapatıp 52 yöneticisini idam istediğini belirtti. Tekelci sermayenin temsilcilerinin oluşturduğu YHK (Yüksek Hakem Kurulu)'na değinen konuşmacı, günümüzde sendikal savaşım üzerine konuşmasını sürdürdü.

Devamla "eğer günümüzün zorunlu bu iki örgütsel çalışması uyumlu bir şekilde yürütülürse, yani bir yandan düşmana karşı korunarak çalışma yaparken, öte yandan Türk-iş çatısı altında tüm legal olanaklardan yararlanılırsa, gelecekte Türkiye işçi sınıfı sendikal birliği sağlamanın koşullarını yerine getirmiş olacak. Bu demektir ki; işçiler kendi seçtikleri delegelerle özgür birlik sendikalarını yaratmalı. DİSK-Türk-iş bölünmesine son vermelidirler". Konuşmasını "işçi sınıfının özgür birlik sendikalarını oluşturmak için ileri!" diyerek bitirdi.

Bilgilendirme konuşmasından sonra, İstanbul'da yapılan 1 Mayıs 1977'nin filmi gösterildi. Toplantı sırasında ilericiler ozanlardan şiirler de okundu.

Vardiya okuyucularına!

Önce biz işçi ve emekçilerin sorunlarını çözmeye çaba sarfettikleri için VARDİYA gazetesini kutlarım.

Sayın Vardiyaacılar! Ben de tüm vatandaşlar gibi sıradan bir işçiyim. Sorunumuz işyerimizde. İşçi Alman arkadaşlarımız tarafından horgörülüyoruz. Biz yabancılar, Türkler başta olmak üzere Alman işçi arkadaşlarımızın işyerlerini ellerinden alıyormuşuz. Sosyal haklarından faydalanıyormuşuz. Fakat bunun gerçek yüzü şudur ki; Alman ve yabancı patronlar, büyük baş hayvanlar yeni hazırladıkları yasalarla çemberimizi daraltıyorlar ve bu şekil bizi kormaya çalışıyorlar.

Biz de bunlara seyirci kalmayalım. İşyerlerimizi terketmeyelim. Meydanı bu işçi düşmanlarına bırakıp teslim olmayalım!

Kaffar Kurt
(sıradan bir işçi)

Vardiya

DUISBURG TÜRKİYE İŞÇİLERİNİN GAZETESİ

Duisburg'da Türkiyeliler için aylık gazete
Yayınlayan: Duisburg Türkiye İşçi Derneği Yönetim Kurulu. Sorumlusu: Firuz Makal.

Yazı Kurulu ve yazışma adresi: Tersteegenstr. 9, 4100 Duisburg 1.

Fiyatı 50 Pfg. Yıllık abone tutarı 10 DM.

GÖRÜŞ

İşyeri için açlık grevi

İşsizlik artık canına tak diyen üç genç geçen ay Duisburg Hauptbahnhof'unun karşısında bir hafta süreyle açlık grevi yaptı. Dondurucu soğuğa rağmen ardıcıl bir şekilde dayandılar. Grev süresince gençler bazı sendika ve örgütlerden bu arada Türkiyeli gençlerden de aktif dayanışma gördüler.

İzleyenleri gençlerin yığınsal işsizliği üzerine bilgilendiren grevçiler halen Duisburg'da her beş gençten birinin işsiz olduğunu belirttiler.

Daha sonra konuşmak üzere Duisburg CDU bürosuna giden gençler polis tarafından dışarı çıkarıldılar.

6 Mart'da genel parlamento seçimleri yapıldı. CDU/CSU ve FDP'den oluşan sağ partiler bloku sosyal ve milliyetçi demogojilerle yaptıkları propaganda-ları yoluyla Bonn'da çoğunluğu sağladılar. Bu partiler "yeniden yükseliş" ve "daha az silahla barış" belgileriyle seçmeni aldat-tılar. Onlar seçimlere Flick firmasının, büyük bankaların, ekonomiye elinde bulunduran tekellerin büyük mali desteği ile girdiler. Onların seçim başarı-ları oluk oluk akan bu paraların eseridir. Bu olgu kapitalist dünyada patronların milyon-larının politik erki nasıl satın alabildik-lerini bir kez daha doğruluyor.

Şimdi hükümet partile-ri bu seçim sonuçları-nı rejimi daha da gericileştirmek için kullanmaya çalışacak-lar. Hükümetin, savaş delisi Reagan'ın F.Al-manya'ya yeni atom ro-ketlerini yerleştirme planını hayata geçirmek istemesi tehlike-siyle karşı karşıya-yız. Elde edilmiş sos-yal ve demokratik ka-zanımların budanması tehlikesi ile karşı karşıyayız. Bu yönetim yükselecek tepkileri bastırabilmek amacıyla işçi hareketinin, sen-dikal hareketin ve bu-na bağlı olarak yerli-yabancı tüm demokratik hareketlerin çalışma-larını bastırmak ve sınırlamak isteyecek-tir. (devamı sa. 8'de)

Emekspor'un düzenlediği 2. geleneksel karnaval eğlencesi yüzün üzerinde Türkiyeli ve Alman gencin katılımıyla Niederstrasse'deki Internationales Zentrum'da

yapıldı.

Gecede halk türküleri, folklor, die gösterisi yer aldı. Coşkulu geçen gecede ayrıca Türkiye yemekleri de tanıtıldı.

çocuklarımızın eğitim durumu

(geçen sayıdan devam)

Yerli ve yabancı öğretmenler birbirlerinden kopuk ders vermek zorunda kaldılar. Birbirlerinden çok farklı bir yapıya sahip olan Türkçe ve Almanca gibi dillerden, birinden diğereğine sağlıklı bir geçiş sağlamak oldukça zor bir iştir. Bu işin başarılması, bu görevi üstlenen öğretmenlerinde iki dilli olmalarına bağlıdır. Nitekim bu gerekliliği gören, örneğin Türkçe öğrenen Alman öğretmen sayısı gittikçe artmaktadır. Kendiliğinden böylesi bir çaba içine giren öğretmenler çocukların eğitiminde çok daha başarılı olduklarını söylemektedirler. Yönetmelik böylesine olumlu deneyimleri koruyup geliştirecekken aksine bu yönde var olan kısıtlı

FİDEF

olanakları da ortadan kaldırmaktadır.

YABANCI ÇOCUKLARDAN OLUŞAN NORMAL SINIFLAR (Regelklassen mit ausl. Schülern)

Yönetmelik, yabancı öğrenci oranının yüksek olduğu okullarda sırf yabancı çocuklardan oluşacak normal sınıfların kurulabileceğini öngörmektedir. Bu yönde uygulamaya yer yer başlanmıştır. Örneğin Duisburg'da olduğu gibi.

Açıktır ki; böylesi bir uygulama yabancı öğrencileri gettolaştırmaya itecek, onlara yapılan ikinci sınıf muamele perçinleştirilecektir.

Bu tür sınıflar okul basamağının en altında yer alacaktır. Öte yan-

dan yerli ve yabancı öğrenciler tamamen birbirlerinden ayrı eğitim görecekları için, yakınlaşmaları, ortak noktalarını görmeleri daha çok zorlaşacaktır.

Böylesi bir uygulama kaynaştırma politikasından tümüyle vazgeçme anlamına gelmektedir. Sorunun düğüm noktası, yabancı çocukların normal sınıflara yeterince hazırlanmalarında yatmaktadır. Bu yapılmadığı için, normal sınıflarda yabancı çocukların oranının artması, sınıfın seviyesini düşürmektedir. Alman öğrenci ve veliler de doğal olarak tepki göstermektedir. Bakanlık da şimdi bu sorunu, zaten en fazla haksızlığa uğrayan yabancı öğrencilerin sırtında halletme yoluna gidiyor.

(devamı gelecek sayıda)

İşten çıkarmalarda ne yapmalı? (4)

(geçen sayıdan devam)

Şimdi işçi temsilciliğinin a,b,c'de gösterilen çalışmalarına birer örnek verelim:

Çalışmaların en iyi bir biçimde başlatılabilmesi için işçi temsilciliği Ali'nin sendika temsilcisiyle (VL), iş amirleriyle, arkadaşları ve özellikle Ali ile görüşmeli, bilgi almalıdır. Ali'nin şahsi dosyası incelenmelidir. Konuyu bir hafta içinde işçi temsilciliği toplantısında görüşmeli ve geçerli itiraz gerekçesini yasaların öngördüğü biçimde sıralamalıdır.

Çok kere işçi temsilciliğinin itiraz gerekçelerinde yaptıkları usul hataları nedeniyle feshi geçerlilik kazanmaktadır:

OLAYIN SOSYAL YÖNÜ

İşçi temsilciliği, işverenin işten çıkarmak üzere seçtiği Ali'nin sosyal durumunu hiç yada yeteri kadar araştırmadığını, sosyal durumu Ali'den daha iyi olan kişilerin o işyerinde bulunduğunu, bu nedenle patronun olayın sosyal yönünü hiç yada yeteri kadar göz önünde bulundurma yükümlülüğünü yerine getirmediğini ispatlaması gerekir.

Sosyal durum, olayın sosyal yönü, işten çıkarılmak istenen işçinin evli-bekâr, çocuk sayısı, ailede çalışan sayısı ve gelirleri, ev kirası miktarı ve diğer zorunlu ödemelerdir.

Görüldüğü gibi, yasa bir yanda işçi temsilciliğine Ali'ye, sosyal yönü gözönüne alınmadığı için verilmek istenen çıkışı önleme olanaklarını belirli oranda da olsa tanımasına rağmen, aynı yasa işverene bu kez, sosyal durumu Ali'den daha iyi olan birini bulma ve ona çıkış verme olanaklarını veriyor.

(devamı gelecek sayıda)

yabancı düşmanlığı önlenmelidir!

arabalarını parçalayın" gibi belgilerle Alman halkını Türkiyelilere karşı silahlı savaşa çağırıyor.

Öte yandan geçtiğimiz günlerde ikinci bir bildiri ortaya çıktı. Bazı demokratik kuru-

luşlara ve kişilere postalanan bildiride, yabancı düşmanı çeşitli belgeler ve karikatürler var. Özellikle "Türkler dışarı", "Türklerle seçme ve seçilme hakkı yok", "Türklerle politik çalışma hakkı yok", "Türkler defolun" gibi öteden beri birçok Neo-Nazi örgütün, partinin seçim kampanyalarında bile kullandıkları belgeler yer alıyor.

Her iki bildiride de ortak bir yön var: Neo-Naziler, DVF bildiride bazı dilbilgisi hataları yaparak, daktilo yerine el yazısı kullanarak, baskı yerine fotokopi ile çoğaltarak bildirinin faşist bir örgüt tarafından çıkarılıp dağıtıldığını gizlemeye çalışıyorlar. Sanki "halktan birisi öfkesini dile getirmek için" yazıp, çoğaltıp, dağıtmış süsü verilmiş.

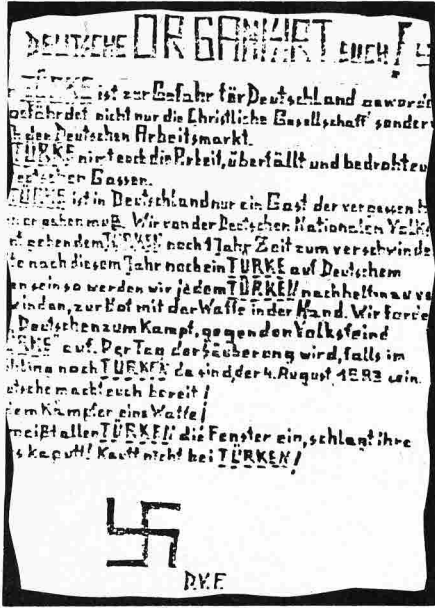
Daha sonra 05.02.1983 tarihli WAZ gazetesinde yer alan bir habere göre Türklerin ölümle tehdit edildiği bildiriler sadece Ren nehri- nin sol yakasında sınırlı kalmadı. Duisburg'un diğer kesimlerinde, Wesel, Moers Dinslaken

ve Rheinhausen'da da ortaya çıktı. Gazetenin haberine göre Rheinhausen'da 15-16 yaşlarında 3 Hauptschule öğrencisinin Neo-Nazilerin bildirilerini evde çoğaltıp dağıttıkları polis tarafından saptandı.. (WAZ, 5.2.1983)

Faşistlerin bu girişimleri çeşitli çevrelerin sert tepkileriyle karışlaştı. En başta işçi ve sendika çevrelerinin. Bildirinin Huckingen'de ilk kez dağıtılmasından sonra Mannesmann işçi temsilciliği başkanı Karl-Heinz-Stommel söz konusu örgüte (DVF) karşı dava açtı. Wesel'de de sendikacılar tepkilerini

dile getirirlerken bazı sosyal kuruluşlar da Neo-Nazilerin bu girişimlerine karşı harekete geçtiler. Örneğin Çocukları Koruma Derneği bir "aydınlatma kampanyası" başlatmayı planlıyor. Duisburg'da sosyal demokratlar da yerel parti kongrelerinde "karşı önlemler" başlatmak istiyorlar.

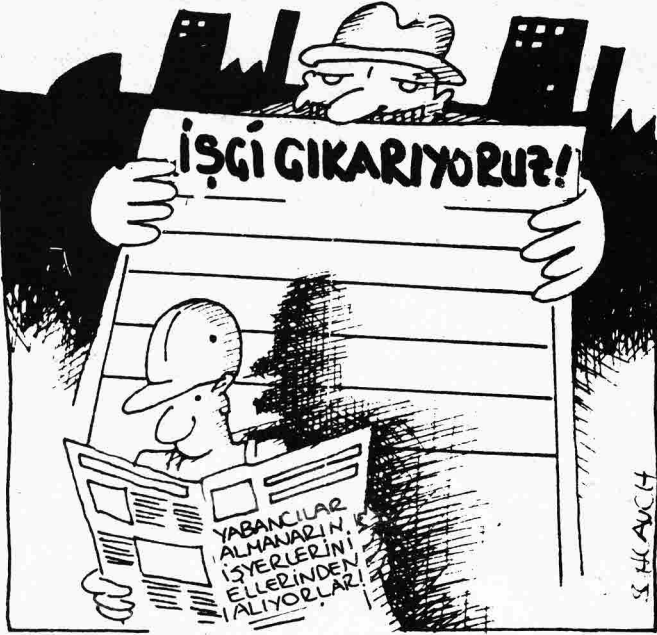
Bazı Alman gazetelerinde 14. Komiserliğin "iz üzerinde" olduğu belirtiliyor. Ancak Kuzey Ren Vestfalya eyaletinin en yüksek Anayasayı Koruma Örgütü yetkilisi Graf von Hardenberg ve aynı zamanda iç işleri bakanlığı için "Alman Ulusal Halk Cephesi (DVF)" adlı Neo-Nazi örgüt ve üyeleri hala meçhul.

Aralık ayında Hukingen'de DVF (Alman Ulusal Halk Cephesi) denilen Neo-Nazi örgütün dağıttığı bildiri geçtiğimiz günlerde tekrar dağıtıldı. Bu kez Hochfeld'de, özellikle Kindergarten önlerinde küçük çocukların ellerine tutuşturulmuş ana-babalarına iletmek üzere.

Vardiya 5. sayısında da belirtildiği gibi, Neo-Naziler bildiride Türkiyeli işçileri ölümle tehdit ediyor, onlara Almanya'yı terk etmeleri için 4 Ağustos 1983'e kadar süre tanıyorlar. Eğer gitmezlerse bütün Türkleri "temizleyeceklermiş".

Hitler artıkları tıpkı 50 yıl önce Nazilerin Yahudilere karşı yaptıkları gibi bu kez Yahudilerin yerine Türkleri koyarak, "Türkler işinizi elinizden alıyor", "Türklerden alışveriş yapmayın", "Türklerin camlarını kırın.

BURADA KİM KİMİN İŞYERİNİ ELİNDEN ALIYOR?

Mayıs 1981'den Mayıs 1982'ye kadar F.Almanya'da çalışan nüfus içinde yabancıların oranı yüzde 9,9' dan 9,2' ye düştü. Eğer "daha az yabancı, eşittir daha fazla işyeri"hesabı doğru olsaydı bugün işsiz sayısının azalması gerekirdi. Oysa bugün işsizlik korkunç boyutlara ulaştı.

Almanların ellerinden işyerlerini yabancılar almıyorlar. Bunlar büyük firmaların yüksek düzeydeki patronlarıdır.Onlar hiç biz çalışanların sonunu düşünmeden işyerlerini rasyonalize ediyorlar. Eğer kârları artmazsa tüm çalışanları Alman ve yabancı ayrımı yapmadan so-kağa atıyorlar.

İşsizliğin suçlusu yabancı işçiler mi?

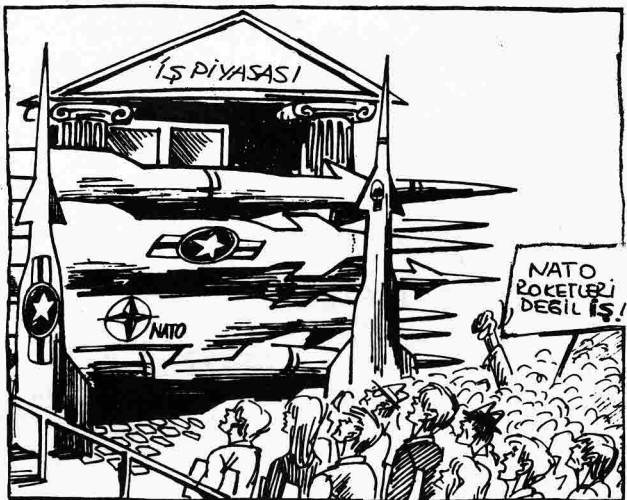
Federal Almanya ekonomisi gelişirken ortaya çıkan işgücü açığını kapatmak için İtalya'dan, İspanya'dan, Yugoslavya'dan ve Türkiye'den işçiler getirtildi. Bununla birlikte üretim arttı. Daha fazla üretim büyük sermaye için daha fazla kâr demektir. Özellikle yabancı işçilerin sırtından yüksek kârlar sağlandı. O zaman kimse "burada çok fazla yabancı var" demiyordu. Bu ilk kez şimdi krizle birlikte gündeme geldi.

Ancak krizin kökeni kapitalist kâr sistemindedir. Örneğin Amerika Birleşik Devletleri'nde bir tek göçmen işçi yoktur. Ama orada da bugün 12 milyon işsiz var. Orada da buradaki gibi kapitalist üretim ilişkileri hüküm sürüyor.Hatta bir çok tekelci firmalar aynı firmalardır.

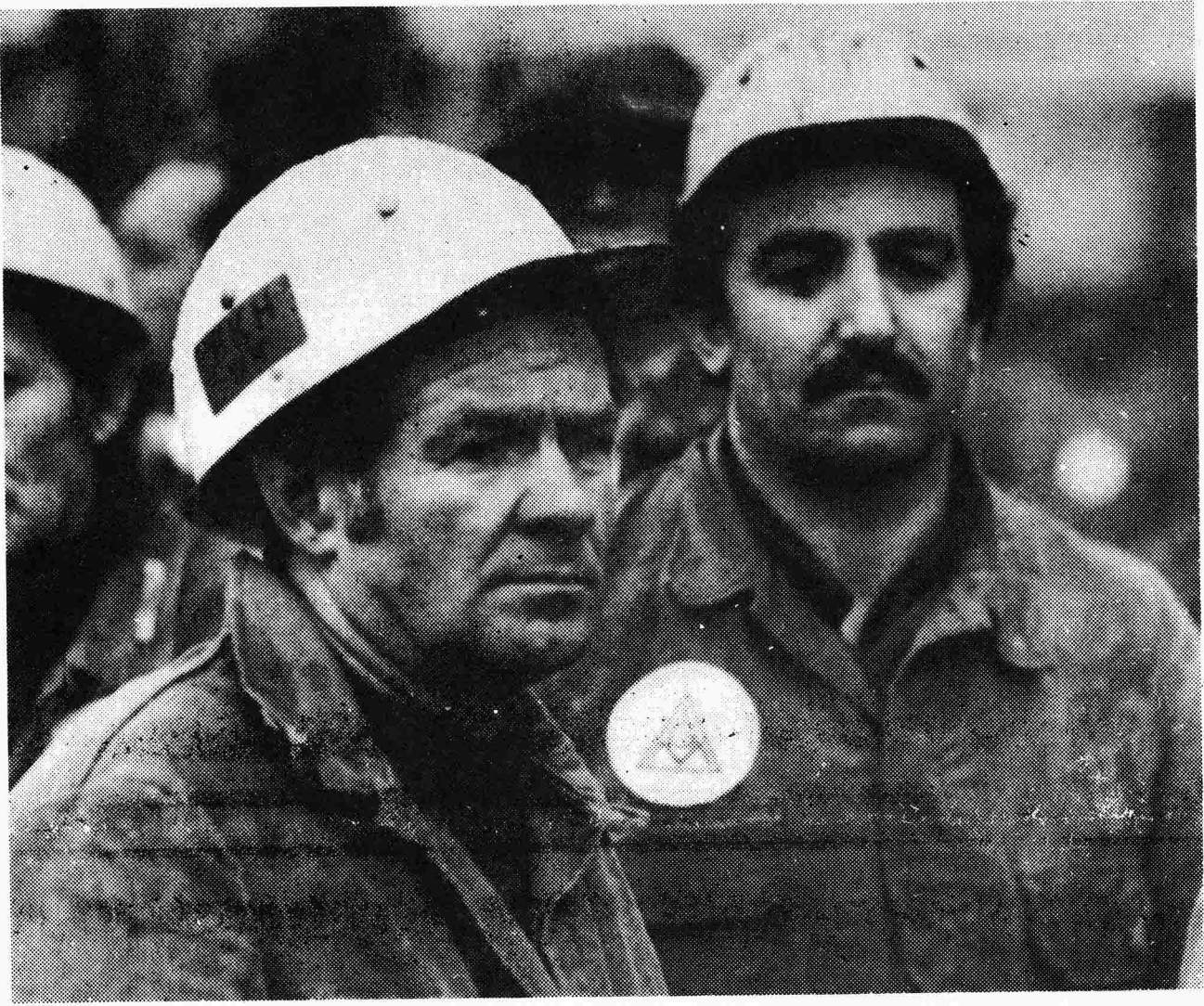
Yabancı düşmanlığı ile krizin gerçek nedenleri, asıl sorumluları gizlenmek isteniyor.

Tekelci patronların işyerlerini yok etme girişimlerine karşı işçiler işyerlerini savunmak zorundadırlar. Silahlanma harcamaları ve patronların kârlarından kısıtlama yapılarak sağlanacak

50 milyar Marklık "çalışma programı", haftalık çalışma süresinin 35 saata düşürülmesi,patronların yatırıma zorlanması, çelik tekellerinin devletleştirilmesinin hayata geçirilmesi için verilecek savaşımın başarısı Alman ve yabancı işçilerin birlikte hareket etmelerine bağlıdır.

İşsizliğin suçlusu patronlardır o halde:
Yerli ve yabancı işçiler omuz-omuza işyerlerini savunmaya ...!

yabancılar Almanların sırtından mı geçiniyor?

"Yabancı işçiler burada ülkelerekinden daha fazla para kazanıyorlar" yada "yabancılar bizim sırtımızdan daha iyi bir hayat sürüyorlar" şeklinde önyargılar var.

Ama gerçek şu ki; yabancı işçiler Federal Almanya'da çalışmak için yurtlarını, bir çoğu ailelerini terkedip geldiler. Burada en kötü işleri en ucuz ücret karşılığı yaptılar. Bir çok yabancı işçi şimdi bile en kötü konutlarda oturuyor. Sosyal hizmetlerden en az yararlananlar yine yabancı işçilerdir.

Yabancı işçiler de Almanlar gibi hastalık, sosyal ve işsizlik sigortası vergileri ödüyorlar. Eğer işsizlik parası yada sosyal yardım alıyorsa buna hakları vardır. Öte yandan bir çok yabancı işçi bürokratik engellerden dolayı bir çok hakkını kullanamıyor.

"Yabancılar Almanların sırtından yaşıyorlar" düşüncesi yanlış ve tehlikelidir. Bununla Almanlarla yabancılar arasında çekememezlik ve kıskançlık yaratılmak isteniyor. İşçiler birbirine düşürülmek isteniyor.

1983 roket yılı olamaz!

2-4 Nisan günleri arasında yapılacak olan, F.Almanya'da "Oster"tatilinde barış yarıllarının yürüyüşleri gelenekseldir. Ruhr bölgesinde de geçen yıl onbinlerce barış sever 3 gün boyunca Duisburg'dan Dortmund'a yürüdü. Dortmund'da Neuer Markt alanında, yürüyüş bitiminde yapılan mitinge 80 bin kişi katıldı.

Barış savaşçıları bu yıl da 2-4 Nisan günleri arası Duisburg'dan Dortmund'a yürüyecekler

Amerikan hükümetinin, NATO'nun ve Federal Hükümet'in planlarına göre 1983 yılı sonuna kadar Pershing II ve taktik hava silahları, olası bir atom savaşını Amerika Birleşik Devletleri için "kazanılabilir" kılmak için Federal Almanya topraklarına yerleştirilmiş olacak. Bu roketlerin ateşleneceği rampalar inşa ediliyor.

F.Almanya barış güçleri ve savaşa karşı herkes ABD'nin, NATO'nun bu

planlarına karşı çıkıyor. Onlar Federal Hükümet'den bu silahların Federal Almanya topraklarına yerleştirilmesi için verdiği onayı geri çekmesini istiyorlar. Doğu'da ve Batı'da silahsızlanma için adımların atılabilmesi için bu zorunludur.

Sürekli vurguladığımız gibi barış hepimizin ortak sorunudur. Türkiye'de her yıl yüzbinlerce işyerinin yokedilmesine, milyarlarca Marklık sosyal kısıntılara, en önemli-

si yeryüzünde açlık çeken ve açlıktan ölen milyonlarca insanın yaşamına mal olan silahlanmaya karşı çıkıyorlar. 1982 yılında silahlanmaya 1000 milyar Mark'dan fazla para harcandı. Bu paraların silahlanmaya değil de yaşamın diğer alanlarına harcarsa idi, bu gün dünyada bir tek işsiz ve ve aç insan kalmazdı. Onun yerine herkesin gereksinimini karşılayacak kadar hastahane, okul, çocuk yuvası yapılırdı.

Biz de barış savaşına aktif katılalım. İşyerlerimizi yutan, sosyal haklarımızı kısıtlayan silahlanmaya karşı Alman barış savaşçılarıyla omuz omuza verelim. Ostermarsch'da Dellplatz'da buluşalım!

Yürüyüş
günü: 2 Nisan cumartesi
saati: 9.00
yeri: Dellplatz

(baştarafı 3. sayfada) bizler, yabancılar, göçmen işçiler olarak seçimlerden önce de, CDU/CSU-FDP hükümeti iş başına geldikten sonra, onun "yabancı düşmanı yabancılar politikasını" adım adım nasıl uygulamaya koyduğunu çok iyi biliyoruz. Hükümetin de kanat germesiyle NPD adlı faşist partinin yabancı düşmanı-insanlık düşmanı belgilerle çalışmalarına nasıl hız kattığını da görüyo-

ruz. Şimdi, yeni hükümet döneminde yabancı düşmanlığı da hükümet politikası olarak yeni bir ivme kazanacak. Bizler böyle bir tehlike ile karşı karşıyayız.

Önümüzdeki aylar bu sağa kayışa, gericileşmeye karşı atom roketlerinin F. Almanya'ya yerleştirilmesine karşı olanların, yabancıdüşmanlığına karşı duranların, barış ve yumuşamadan yana olanların, sosyal ve de-

mokratik hakları savunmaların kenetlenerek parlamento içinde Yeşillerin ve SPD'nin bu yöndeki olumlu istemlerini de destekleyerek savaşımı güçlendirecekleri aylar olacaktır.

Bu saflarda bizler de yerimizi almalıyız. En doğal demokratik haklarımızı sonuna kadar savunmalıyız, yeni atom roketlerine karşı tüm diğer barışseverlerle birlikte durmalıyız.

barış ve demokrasi için...

Türkiye'de süngü zoru ile anayasa oylamasının üzerinden dört ayı aşkın bir zaman geçti. Son haftalarda da üzerinde en fazla konuşulan konu şu yeni siyasi partiler yasası. Sonra da seçimler yapılacaktı. Bütün bu sürecin adı da "demokrasiye geçiş"miş. Evet; "partiler kurulu-yor, ardından da seçimlere gidilecek yani demokrasinin gereği birden parti olacak ve seçim yolu ile de halkın iradesine başvurulduğuna göre bu yönden de demokratik. Demek ki artık göğsümüzü gere gere Türkiye demokrasiye geçiyor diyebiliriz" gibisinden düşünenler az değil bugün. Gerek Türkiye'de gerek se yurtdışındaki Türkiyeliler arasında. Ancak bu iyiniyetten, istemden öte bir şey değil. İkibuçuk yılı aşkın bir süredir işsizliği, pahalılığın, yukuğun, zulmün ve sömürünün altında acımasızca ezilen Türkiye halkının bundan başka bir istemi de olamazdı zaten. İşte cunta ve onun büyük sermaye ortakları da, gerek halkımızın bu istemi gerekse uluslararası alanda gittikçe yalıtılanması sonucunda böyle bir manevraya başvuru-

CUNTANIN

"DEMOKRASİYE DÖNÜLECEK" SÖZÜ BUGÜN TÜRKİYE'DEKİ REJİMİN DEMOKRATİK OLMADIĞININ AÇIK İTİRAFIDIR

yor. Halkımızın iyiniyetli, haklı istemlerini kötüye kullanarak ve milyonları bir kez daha aldatma pahasına böyle bir yol seçiyor.

Cuntacıların "demokrasiye geçiş" manevrası kendilerini de ele veriyor. Biz onlara şimdi şu soruyu sormakta hak-sız mıyız? " demokrasiye geçiş" diyorsunuz. Peki bugünkü rejim nedir? Demokratik koşullarda oylandı dediginiz anayasa hangi koşullarda oylandı? Onbinlerce demokratı yargılarken, işkenceden geçirirken, "demokrasi kurallarını çiğnemiyoruz" derken hangi demokrasiden söz ediyordunuz?

Böylece cuntacılar açık bugün Türkiye'de demokrasi olmadığını da kabul ediyorlar. Anayasanın demokratik kural-lara uygun olarak oylanmadığını kabul ediyorlar. Peki ozaman demokratik olarak oylanmayan bir anayasanın içeriğine dayanılarak kurulacak partiler, yapılacak seçimler yada genelde kurulacak yönetim nasıl olur da demokratik olabilir?

Cunta Türkiye halkına bu sorunun yanıtını vermek zorundadır. Ancak bulundukları yerleri kendi kendilerine boşaltmayacaklarına göre bunu da yapmazlar.

"AMERİKANCI, NATO YANLISI SİYASİ PARTİLER"

Ama gerçekler ortada. Cumhurbaşkanı Evren gerçekte bir diktatördür. Yeni anayasa ile militarist polis devleti kurumsallaştırıldı. İşte bu devlete parlamenter bir görünüm kazandırmak için de sözde "yeni partiler" ve sözde "seçim". Ama öyle

partiler ki; sadece büyük sermayenin, tekel-lerin ve emperyalizmin çıkarlarını savunacak Amerikancı, NATO yanlı-sı partiler. Bunlar tekel-lerin egemenliklerini sağlama alacaklar, geniş işçi ve emekçi yığınların daha fazla sömürülmesine, işsizliğin, pahalılığın, yoksulluğun daha da artmasına yol açacaklar. Bunlar savaş delisi Reagan'ın ülkemiz topraklarına, Ortadoğu'ya ve diğer komşularımıza yönelik Amerikan Çevik güçlerini ve yeni nükleer silahlarını yerleştirmesini destekleyecek partiler olacak. Seçimleri de 1983 yılının Ekim ayında yapmak istiyorlar. Bu kısa sürede seçime katılmak isteyen partiler de 34 ilde örgütlenmek zorunda. Devlet mali destek vermeyeceğini söylüyor. Bu durumda zaten kurulacak partiler kendi kurdukları partiler olacak. Yada başka türlü adlandıırırsak milyon-lerin, multimilyon-lerin kurdukları partiler olacak.

BUGÜNKÜ DİKTATÖRLÜĞÜ BAĞRINDA GELİŞTİREN 12EYLÜL ÖNCESİ REJİMDİR

Barış ve demokrasiden yana, ilerici, yurtsever parti kurmak ise yasak. Cuntanın uygulamalarına karşı sesini yükseltecek partilere hiç tahammülü yok. Ama nereye kadar? Cunta gerçekten demokrasi isteyen yığınları bu yutturmacası ile de çok oyalayamayacak. Yığınlar bazı burjuva partilerini (devamı sayfa 10'da)

yabancıların F. Almanya'da oturmaları tehlikede!

(baştarafı 1.sayfada)

yabancı düşmanı yabancılar politikasını hayata geçirmeye çalışıyor. Kendi açıkladıkları maddelere bakalım:

1. F.Almanya'ya giriş zorlaştırılacak. Ülkede yabancıların sayılarının artması önleneyecek. Çalışmak için gelenlere çalışma izni verilmeyecek.

2. Aile birleştirmeleri kısıtlanacak. F.Almanya'da ailesinin yanına geldikten sonra çalışma izni alabilecek durumda olanlara engel olunacak. Bununla hükümet F. Almanya anayasasının 6. maddesini, "ailenin bölünmezliği" ilkesini açıkça çiğniyor. Çocuklarımızın yanımıza gelmelerine, bir ailenin bütün fertleriyle birlikte yaşamasına kesin engeller koyuyor.

3. Uzun yıllar F.Almanya'da bulunan ve uyum sağlamış olanlara (entegre olmuş) -ki bunların sayıları parmakla sayılacak kadar azdır- yeni haklar tanınacak. F.Almanya'daki yabancı, özellikle Türkiyeli işçilerin ezici çoğunluğu yıllardır gettolarda yaşamaya mahkum edildiler. Topluma kaynaşma

ve uyum için maddi koşullar yaratılmadı. Şimdi Kohl hazretleri "uyum" sağlayanlara burada kalmaları için yeni haklar tanıyacaktırlar. Peki "uyum" sağlamamış milyonun üzerinde vatandaşımız? Onlara da "Türkiye'ye dönüş hakkı" tanıyor.

Ayrıca Kohl hükümeti "ya Alman vatandaşlığına geçin yada geri dönün" şeklinde bir dayatma getiriyor. Onun "uyum" anlayışı da budur.

4. İşsiz kalıp, sosyal yardım alan yabancılar sınır dışı edilecek. Burada o yabancının ne kadar süredir F.Almanya'da yaşadığının bir rolü yok. 20 yılın üzerinde F.Almanya ekonomisinin dışlılarına çark olmuş, ömrünü, gençliğini burada fabrikalarda çürütmüş bir kişi eğer şimdi işsiz kalmışsa ve sosyal yardım alıyorsa sınır dışı edilecek. Oysa "sosyal yardım" denilen şey ödediğimiz sosyal vergilerden sağlanan bir paradır. İstatistiklere göre Türkiyeli işçiler bu güne dek 36 milyar Mark sosyal vergi ödediler. Bu

yüzden sosyal yardım almak hepimizin en doğal hakkıdır. Fakat hükümet şimdi bu en doğal hakkını kullanan yabancıları sınır dışı etmeyi planlıyor.

Hükümet sözcüsü yukarıda değindiğimiz açıklamalarında bu değişikliklerin "ana hedefi ülkeye uyum sağlamış yabancılarla Almanların huzur içinde yaşamalarını sağlamaktır" diyor. Sormak gerekir beylere; yuvası dağılmış, ailesi parçalanmış bir insana daha nasıl "huzur" vereceksiniz? çocuğundan çocuğundan ayrı yaşamaya zorlayarak mı? Size göre ülkeye "uyum" sağlamış yabancıları getireceğiniz "huzur" geri kalan milyonlarca yabancı işçinin sınır dışı edilmesiyle mi olacak? 20 sene burada alın teri döküp çalışmış bir insanı işsiz kalınca kolundan tutup atmak mı Almanlarla yabancıları "huzur" içinde yaşatacak?

Biz Türkiyeli işçiler Alman ve yabancı işçilerin gerçekten huzur içinde kardeşçe yaşayabilmeleri için bu haksızlığa karşı birlikte mücadele edeceğiz.

(baştarafı sayfa 9'da)

nin 12 Eylülcü rejimi adım adım "yumuşatıp" 12 Eylül öncesine dönmek planlarına da hayır diyeceklerdir. Çünkü onlar gayet iyi biliyorlar ki; bugünkü diktatörlüğü bağrında geliştiren 12 Eylül öncesi rejimdir.

Çözüm Türkiye halkının

özgür iradesini kullanabileceği koşulların yaratılmasından geçiyor. Geniş işçi ve emekçi yığınların da siyasal alanda örgütlenedikleri, ülkemizi bugünkü duruma getiren emperyalizmden bağlarını koparacak, büyük sermayenin egemenliğini ortadan kaldıracak ger-

çek bir demokrasi anlayışı. Bu da demokrasi uğruna gösterilen çabanın barış uğrunda gösterilen çabayla birleştirilmesinden geçer Bugün silahlanmayı körükleyen güçler ile Türkiye halkını demokrasiden yoksun bırakanlar aynı güçlerdir. Biz neden bunları ayıralım?

Hava şartlarının kötü gitmesi nedeniyle oynanması gereken maçların bazıları ertelendi. Oynanan maçlarda Rheinhausen Türkdanış futbol takımları şu sonuçları aldılar:

JUNIOR

RW Moers-Türkdanış 0-2
(arkadaşlık maçı)

Türkdanış-Repelen 5-1
Bu yengiden sonra Türkdanış ligin bitmesine 2 hafta kala şampiyonluğunu ilân etti.

Sahaya Ramazan, Hamdi, Sedat, İsmail, Levent, Yıldırım, İrfan, Erdal, Tercan, Birol, Yılmaz onbiriyle çıkan Türkdanış oyunun başında oyun tutturamadı. Bundan yararlanan konuk takım 1-0 öne geçti. İlk yarının bitimine 5 dakika kala Birol'un ortasından gelen topu vole ile İrfan ağlara gönderdi. İlk yarı böylece 1-1 kaptı.

İkinci yarıya hızlı giren Türkdanış seri ataklarla rakibini iyice bunalttı. Kendi sahasından aldığı topla rakip sahaya giren Sedat çektiği sert bir şutla takımını öne geçirdi ve durum 2-1 oldu. Bu gol-den sonra iyice açılan Türkdanış İrfan, İsmail ve Erdal'ın attığı gollerle maçı 5-1 kazandı.

YILDIZLAR

Şubat ayında iki maç oynayan Yıldızlar bir beraberlik bir de galibiyet aldı.

Haesen-Türkdanış 1-8
Türkdanış-Schäphuys 1-1
İlk puanını bu maçta kaybeden Türkdanış sayısız gollük fırsatları cömertce harcadı.

Sahaya Bülent, Kemal, Ertan, Erol, Hacı, Veysel, Fahrettin, Yüksel, Davut, Özdal, Ahmet ter-

tibiyle çıkan Türkdanış ilk dakikada Veysel'in çektiği sert şut direktten dönünce galibiyetten oldu.

Ani bir kontratakla hücumu kalkan konuk takım defansın hatasından da yararlanarak 1-0 öne geçti. Bu golden sonra Türkdanış seri ataklarla gol aradı. Davut'un sert şutunu onsekiz içinde konuk takımın oyuncusu elle tutunca Türkdanış onbir metre serbest atışı kazandı. Erol serbest vuruşu gole çevirince durum 1-1 oldu. İlk yarı bu sonuçla kapandı.

İkinci yarıya iki değişiklikle başlayan Türkdanış bütün çabalarına rağmen gol atamadı. Maç da bu sonuçla son buldu: 1-1.

A GENÇ

Karşı takımın maça gelmemesi nedeniyle Türkdanış maçı hükmen 2-0 kazandı.

BÜYÜKLER

Türkdanış ligin kuvvetli takımlarından olan Baerl'i 4-5 yenerken zorlandı. Baerl'in sahasında oynanan maçta, oynanan oyun ve atılan goller doyurucuydu. Bu galibiyet Türkdanış'ın şampiyonluk iddiasını güçlendirdi.

Sahaya Aşır, Ali Saltık

Ali Kuşucuk, Harry, Ali Aslan, Yaşar Keskin, Osman, Sandro, İsmail, Yaşar Demir, Rasim terti-biyle çıkan Türkdanış 5. dakikada Rasim'in ortasını iyi değerlendiren Yaşar'ın golüyle 1-0 öne geçti. Bu golden hemen sonra köşe vuruşunu gole çeviren Yaşar Keskin durumu 2-0 yaptı. Defanstan çıkan uzun bir topu kovalayan Rasim aşırı bir şut ile durumu 3-0 yaptı. Devrenin bitmesine çok az bir zaman kala, defansın hatasından yararlanan ev sahibi takım bir gol attı. İlk yarı bu sonuçla 3-1 bitti.

İkinci yarıya iyi başlayan rakip takım bir gol kazandı 3-2. Bu golden sonra tekrar üstünlüğü ele alan Türkdanış Osman ve Yaşar Demir'in attıkları gollerle 5-2 öne geçti. Maçın bitimine 10 dakika kala ev sahibi takım iki gol daha atarak durumu 5-4 yaptı. Maç da bu sonuçla bitti.

eşit haklar için...

8 Mart dünya kadınlar günü

Bu günlemenin tarihi bundan 125 yıl öncesine dayanır. 8 Mart 1858 yılında ABD'nin New-York kentinde tekstil ve giyim eşyası üreten bir fabrikada çalışan kadın işçiler "eşit işe eşit ücret, günlük çalışma saatleri 14-16'dan 10 saate indirilsin, eşit yaşam ve çalışma koşulları" istemleri ile greve çıktılar.

İşte kadın işçilerin kendi sorunlarına daha bilinçli sahip çıkmaya başladıkları bu gün Dünya Kadınlar günü olarak kutlanıyor. 8 Mart kadınların savaşa karşı barış için, eşit ücret için, baskı ve sömürüye karşı durdukları, eşitlik ve dayanışma bayrağını yükselttikleri bir gün olmuştur.

VARDİYA Yazı Kurulu tüm kadın okuyucularının bu gününü dayanışma duygularıyla kutlar.

Biz F. Almanya'da yaşayan ve çalışan göçmen işçi kadınlar bu yılki 8 Mart'ı geçen yıla oranla çok daha zor koşullar altında karşıladık. Bir yandan FAC'deki ekonomik krizin çalışanlara yüklenmesiyle bu yükün altında ezilmek istenmemiz, diğer yandan yine buna bağlı olarak birde kadın olmamızdan dolayı toplumsal yaşamda karşılaştığımız sorunlar.

En son işe alınanlarla ilk işten atılanlar yine biz oluyoruz. Buna karşın çalışanlar en ağır işlerde bile çalıştıkları halde emeklerinin karşılığını alamıyorlar. Bunun yanı sıra bizim günlük yaşamımız işten çıkınca da bitmiyor. Eve döndüğümüzde ise ev işleri bizi bekliyor. Çocuklarımız çarpık ve eşitsiz eğitimden geçtikleri halde kadınların yüzde 70'i okuma yazma bilmeyen bizler çocuklarımıza da yardım etmekten yoksunuz. Bu bizim için ayrı bir sorun.

Özellikle FAC'de yeni hükümetin yabancılara ilişkin almak istediği olumsuz kararlardan en çok etkilenenler yine bizler oluyoruz. "İlk okulu bitirir getiririz" düşüncesiyle çocukları yine 6 yaş sınırından dolayı getiremez olacağız. Bir ana olarak budamı çıkacaktı karşıma.

artan yabancı düşmanlığı, kötü çalışma koşulları, yetersiz eğitim ve daha bir yığın sorun

Biz kadınlar da yabancı düşmanlığının etkisi altındayız. Bu durumda F. Almanya'da yaşayan kadınların korku ve güvensizlikleri daha da artıyor. Buna karşı çalışan kadınlarımızın birlik sendikamız DGB'de örgütlenerek, yerli ve yabancı kadınların yığın örgütü olan DFI'de örgütlenerek bu sorunları dile getirip çözüm yolu aramalıdır.

Buda ilk aşamada çevremizdeki yerli ve yabancı kadınlarla kaynaşmamızdan geçiyor. Birbirimize güç vermeliyiz, destek olmalıyız.

yabancı düşmanlığından kim yararlanıyor?

Çalışan insanları birbirlerine karşı kışkırtmak, onları birbirlerine düşürmek egemen çevrelerin yıllardan beri uygulayageldikleri bir taktik. Onlar bu yoldan işçileri bölmek, dolayısıyla yığınsal işsizliğe ve sosyal yıkıma karşı tüm çalışanların ortak direnişini engellemek istiyorlar.

Alman ve yabancı işçiler yüksek fırınlarda, bantlarda, maden ocaklarında birlikte çalışıyorlar. İşyerinde rasyonalizasyondan birlikte etkileniyorlar. İşyeri kapatmalarında birlikte sokağa atılıyorlar. Eğer Alman işçiler yabancı işçileri kendilerine düşman görüyorlarsa ve böy-

lece işçiler bölünüyorlarsa, eğer işçiler arasında dayanışma yerine güvensizlik ve düşmanlık hüküm sürüyorsa, tekелci patronların işi o ölçüde daha da kolaylaşıyor, işçiler üzerindeki oyunlarını istedikleri gibi uygulayabiliyorlar.

Yabancı düşmanlığı ilk planda her ne kadar yabancı işçilere yönelikse de, o aynı zamanda tüm çalışanları etkiliyor. Çünkü yabancı düşmanlığı işçiler arasındaki dayanışmayı ve savaşım gücünü zayıflatıyor. Çünkü patronlar bu yoldan kapitalist krizin bütün yükünü işçilerin sırtına daha kolay yıkabilmeyi umuyorlar. Yabancı düşmanlığından asıl yararlananlar onlardır.

Alman ve yabancı işçilerin çıkarları farklını?

Yabancı işçiler de Almanlar gibi yaşayabilmek için işgücünü satmak zorundadırlar. İşyerlerinde patronun baskılarından, kısa çalışmadan ve işsizlikten aynı ölçüde etkileniyorlar. Sınıf düşmanları aynıdır. Bu yüzden Alman ve yabancı işçilerin temel çıkarları aynıdır.

Bugün bu, işyeri ve sendikal eylemlerde daha açık görülüyor. İşten çıkarmalara karşı ücretlerin güvencesi ve hakların savunulması için verilen savaşımında yerli ve yabancı işçiler omuz omuzadırlar. "Dayanışma" kelimesinin bir çok yabancı işçi için büyük bir değeri vardır. Yabancı işçilerin birlik sendikası DGB'de ki

örgütlenme düzeyleri Alman işçileri kadar yüksektir.

Doğal olarak yabancı işçilerin yaşam biçimlerinde ve kültürlerinde Almanlar için yabancı olan pek çok şey vardır. işçilerin düşmanları bunları Almanlarda yabancılarla karşı ön yargılar oluşturmak, onların aralarına düşmanlık tohumları ekmek için kullanmaya çalışıyorlar. Bu yoldan kapitalist sistemden kaynaklanan işsizliğe ve sosyal yıkıma karşı işçileri emekçileri yanlış yola kanalizetmek istiyorlar. Buna karşı biz tüm işçilerin birliğini güçlendirmeliyiz. Ancak ozaman ortak çıkarlarımızı savunabiliriz.

50 yıl önce Naziler tarafından herşeyin "suçlusu" olarak damgalananlar yahudilerdi. Bu yahudi fıkraları ile başladı, kovuşturmalar, toplama kampları ve gaz odalarında sürdü. Bugün yine yabancı düşmanlığını körükleyenler en başta Neo-Nazilerdir. Onlar aynı zamanda işçi hareketinin de en azılı düşmanlarıdır. 1945'den sonra işçi örgütleri "bir daha faşizme ve savaşa yol vermemeye" yemin ettiler. Bu andı yerine getirmek için faşistlerin bu başlangıçlarına karşı durmak gerekir. Yabancı işçilere karşı sürdürdükleri yabancı düşmanlığını geriletmek gerekir. Bu görevde herkesden önce sendikaların, çalışan insanların omuzlarındadır.

Yabancılar yerli halka oranla yüzde 40 daha yüksek kira ödüyorlar. Kuzey Ren Westfalya'da yabancıların yüzde 35'inin evinde mutfak, yüzde 68'inin evinde tuvalet, yüzde 84'ünün evinde banyo yoktur. Aynı eyaletteki yabancıların yüzde 85'i eski evlerde, bunların yüzde 20'side bodrumlarda, barakalarda yaşıyorlar. Ev firmaları yabancılardan fahiş kiralar alıyorlar. İşte bunlar yabancıların sırtından yaşıyorlar.

★
**çalışan insanların
yabancı düşmanlığına
karşı en güçlü silahı
DAYANIŞMA**

Vardıya

Duisburg'da Türkiyelilerin

gazetesi

★
**ÖZEL
EKİ**